

TÚL AZ ÁLMOKON...

Guti Tünde

TÚL AZ ÁLMOKON

Szertefoszlott, rég összetört, színes távlatok,
múló álmok hevernek szanaszét, beteljesületlen,
de a romok közül felszálló hamu és füst sem tudja elhomályosítani végső célomat,
mely iránt nem vagyok engedetlen.

Hiú vágyaim megtörve, már rég sarokba szorítva,
lefegyverezve fekszenek némán, hullámsírba temetve,
mert elmúlt minden régi, egészen más jött létre,
s ez hozzá sem mérhető az emberi, világi képzetekhez:
kegyelmet nyertem, és új teremtés lettem Krisztusban!

Célom az Úr maga. Ő mondta:

Vagyok, aki vagyok, és örökre vonz ez a név,
amely minden név fölött áll, és egyedül méltó a dicséretre, hódolatra,
Isten saját Fiának adta ezt a nevet, mert engedelmes volt a kereszthalál.
Jézus: tele a feltámadás erejével, hatalommal, reménységgel.
Jézus: életem forrása, örömöm kútfeje, lelkem-szellemem tápláléka, itala.
Iránytűm ebben a zajos világban.

Néha szédít a magasság, amikor szemeimet a hegyekre emelem,
de tudom, hogy Atyámtól jön a bajban a segítség,
máskor meg könnyezem, a Szent irgalmát és hűségét tapasztalva,
és egyszerű, gyermeki ragaszkodással kapaszkodom Istenembe.

Régesrég porba dobtam már a büszkeséget, és veszni hagytam e földi értékeimet,
hogy szóljon bennem a Szó, és óriás hullámmá duzzadjon az Ige bensőmben,
mert Krisztust megnyerve, semmi sem oly fontos már, hogy ne tudjam elengedni
azért a kegyelemért, amit a keresztnél kaptam.

2011. május 3.

Guti Tünde

Forrás: www.keresztenydalok.hu